

at kunne slutte sig til. Det første af disse gaar ud paa, at første Stykke af § 3 skal udgaa. Udvalgets Flertal maa imidlertid formene, at den deri indeholdte Bestemmelse er et aldeles nødvendigt Komplement til Straffebestemmelsen i § 1. — Dernæst gaar det andet af det ærede Mindretals Forslag ud paa, at Ordene i andet Stykke af § 3: „eller Anvendelse af et andet Sprog end det, der benyttes i det Land, hvor Varerne ere frembragte, eller hvorfra Varerne ere indførte“ skulle udgaa. Heller ikke dette Forslag har Udvalgets Flertal ment at kunne slutte sig til, navnlig af praktiske Grunde. Med Hensyn til disse to Forslag skal jeg dog foreløbig indskrænke mig til at fastslaa, at Flertallet ikke har kunnet slutte sig til dem, og i øvrigt forbeholde mig at komme nærmere ind paa dem, naar det ærede Mindretal har anbefalet sine Forslag.

Jeg skal derimod gaa over til kortelig at berøre de Vædringsforslag, som ere stillede af hele Udvalget. Det første er et lille Vædringsforslag til § 3, 3dje Stykke, hvor man har ment, at de to Ord „lige saa,“ som staa foran „tydelig og holdbar“ skulle udgaa. Man har paa den ene Side ment at ville skærpe Bestemmelserne noget, idet det jo kunde tænkes, at den urigtige Varebetegnelse var uthydlig, og man saa heller ikke behøvede at sætte en mere tydelig Kontrolbetegnelse derpaa. Paa den anden Side har man ment at kunne lempe Bestemmelsen noget, ved ikke at forlange, at Kontrabetegnelsen absolut skal være lige saa holdbar som den paa Varen anbragte urigtige Betegnelse. Det kan jo tænkes umuligt paa den urigtig betegnede Vare at anbringe en ligesaa fuldstændig holdbar Betegnelse. En Kniv kan f. Eks. i Bladet være stemplet med en urigtig Stedbetegnelse, og det kan da være umuligt i Metallet at saa en tilsvarende holdbar Kontrabetegnelse anbragt; det maa vel anses for tilstrækkeligt i saa Henseende, at der f. Eks. i Træstøftet eller lignende bliver anbragt en Betegnelse, der maa betragtes som holdbar.

Til § 4 har Udvalget stillet 2 Vædringsforslag, hvoraf det sidste er en umiddelbar Følge af det første. Regeringens Forslag gaar ud paa, at der ikke paa Smør, som ikke er tilvirket her i Landet, men som transiteres eller udføres her fra Landet, maa staa en Angivelse, der betegner, at Smørret er tilvirket her i Danmark. Udvalget har troet, at burde gaa noget videre, idet det ganske sikkert ikke kan betvivle, at navnlig i England, som jo er Hovedmarkedet for vort Smør, vil en dansk Stedbetegnelse i mange Tilfælde virke omtrent paa samme Maade,

som om der stod: dansk Produkt. Naar en Drittel Smør kommer fra Kjøbenhavn, og der paa den staar Copenhagen, vil Køberne i England, selv om der ikke staa: danish produce, sikkert gaa ud fra, at Drittelen indeholder dansk Smør. Det har man ønsket at undgaa for at værne det danske Smørs Renomme, og man har altsaa føjet den Bestemmelse til med Hensyn til Smør i Dritler, Jusstager i det hele taget, at der ikke maa staa noget dansk Stednavn paa den, naar de indeholde Smør, som ikke er tilvirket i Danmark. Man har ikke turdet gaa saa vidt med Hensyn til Smør i Daaser, idet Etiketten paa disse, der hovedsagelig gaa til de sydlige Lande i Europa, Sydamerika, Sydafrika og Sybasien, spiller en ganske overordentlig stor Rolle. De store Firmaer, i hvis Hænder denne Forretning hviler, have med meget Bøvær indarbejdet deres Etiketter saaledes, at de kendes Jordkloden over, og naar man vil paabyde, at deres Etiketter ikke maa bære det Stednavn, hvorfra Varerne udfendes, altsaa de store Pafsecentra som Kjøbenhavn og maaste Aarhus, vil der blandt Køberne rundt om i de sydlige Lande vækkes en Mistanke om, at Smørret ikke er af den samme Kvalitet som tidligere. Man er altsaa med Hensyn til Pafsesmørret bleven staaende ved Regeringsforslaget, men har i øvrigt skærpet dette saaledes, som jeg har antydet.

Det 4de Vædringsforslag, som er stillet af det hele Udvalget, gaar ud paa en forandret Affattelse af § 7. Man har ikke troet det nødvendigt at forlange, at visse Afsnit af Lovens allerede skulde træde i Kraft 2 Maanedes efter Lovens Bekendtgørelse i Lovtidenden; men man har ment at burde udskyde hele Lovens Ikrafttræden til 12 Maanedes efter dens Bekendtgørelse, særlig af Hensyn til Pafsesmørforretningen. Smørpatterne maa nemlig gøre deres Indløb af Daaser lang Tid i Forvejen og ligeledes undertiden pafse det Smør, de eksportere, adskillige Maanedes i Forvejen, og man har derfor troet, at det var billigt over for disse Forretninger først 12 Maanedes efter Lovens Bekendtgørelse at forlange, at de skulle anvende disse ny Daaser, paa hvilke der ikke findes nogen forbudt Varebetegnelse. Det er disse Vædringsforslag, som ere stillede af hele Udvalget, som jeg paa dettes Begne tillader mig at anbefale til det høje Ting.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale nogle Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen). Det første af disse er et Vædringsforslag til Udvalgets Vædringsforslag Nr. 4. Udvalget har bestræbt sig